

РЕШЕНИЕ

№ 3911

гр. София, 15.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 29.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **7769** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156-161 ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу РА №Р-22221317008909-091-001/22.08.2018г., издаден от органи по приходите при Териториална дирекция (ТД) на НАП – [населено място], потвърден с Решение №623/08.04.2019г. от Директора на дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ при ЦУ на НАП.

Според жалбоподателя в хода проведеното ревизионно производство са допуснати съществени нарушения на административно - производствените правила и процедури. При анализ на всички данни и документи се установява по безспорен начин, че получените услуги от [фирма] от процесните доставчици са вложени в изпълнение на поетите ангажменти към възложителите, съответно същите са обект на последващи облагаеми доставки, което обосновава правото на приспадане на данъчен кредит по реда на ЗДДС. Съществени процесуални нарушения са допуснати и при извършване на насрещните проверки, изразяващи се в неспазване на реда за събиране и преценка на доказателствата по чл.37 от ДОПК, неспазване на реда за връчване на съобщения по реда на чл.32 от кодекса, неспазване на реда за извършване на насрещни проверки и съставяне на протоколи по чл.45 и чл.30 от ДОПК. Мотивите за отказ на данъчен кредит са свързани единствено с ненамиране на доставчиците на адрес за кореспонденция. От страна на [фирма] са представени всички изискани документи - заверени копия на фактури, сключени договори с контрагентите, допълнителни споразумения, анекси, документи за разплащане по процесиите

доставки, както и всички относими документи като възлагателни писма, приемо-предавателни протоколи, счетоводни регистри и извлечения от счетоводни сметки, както и доказателства за последваща реализация на процесните доставки. Доказано е по категоричен начин възникването по отношение на [фирма] на правото да ползва данъчен кредит по процесните доставки по реда на чл.68 - 69 от ЗДДС. Непредставянето от страна на доставчиците на доказателства, че са разполагали с ресурси за извършване на процесните услуги, както и на доказателства за кадровата и материалната им обезпеченост само по себе си не е основание да се игнорира доказателствената сила на останалите събрани относими доказателства, които в своята съвкупност обосновават извод за реално осъществяване на доставките. В жалбата се цитират Решение на СЕС от 06.09.2012г. по дело С-324/11г. и практика на ВАС. Развити са подробни аргументи за реалност на доставките по отделни доставчици, цитирани са номера на фактури, описан е предметът на доставките, изброени са и относимите доказателства.

В съдебно заседание за жалбоподателя се явява адвокат С., който поддържа жалбата, моли за отмяна на РА и представя списък на претендираните разноси в размер на 7110лева.

Ответникът - Директорът на Дирекция "ОДОП" – [населено място] при ЦУ на НАП, чрез юрисконсулт Зарева оспорва жалбата и моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, според изхода на делото. Постъпили са писмени бележки.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221317008909-020-001 от 18.12.2017 г., е възложено извършването на ревизия на [фирма] за установяване на задължения по ЗДДС за данъчните периоди от 01.08.2017г. до 31.08.2017г. С допълнителни заповеди в обхвата на ревизията са включени и данъчните периоди от 01.01.2012г. до 31.07.2017г. За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221317008909-092-001/10.07.2018г., връчен електронно на 30.07.2018г. Задълженото лице не е упражнило правото си да подаде писмено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК срещу констатациите на РД.

Ревизията приключва с РА №Р-22221317008909-091-001 от 22.08.2018 г., издаден от Х. Б. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и М. И. М., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. Ревизионният акт е връчен електронно на 17.10.2018г.

Жалбоподателят оспорва отказано с РА право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 196993,66лв. за данъчните периоди м. 03.2012г., м. 05.2012г., м. 07.2012г., м. 02.2013 г., м. 03.2013 г., м. 05.2013 г., м. 11.2013 г., м. 12.2013 г., м. 04.2014 г., м. 05.2014 г., м. 07.2014 г., м. 08.2014 г., м. 10.2014 г., м. 12.2014 г., м. 01.2015 г., м. 10.2015 г., м. 11.2015г., м. 07.2017г. и м. 08.2017 г. и са начислени лихви за забава в размер на 53512,35 лв.

В хода на ревизията на ревизираното лице са връчени три Искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/, като представените документи са описани на стр. 3 – 6 от РД. Извършени са насрещни проверки на други задължени лица – доставчици на ревизираното дружество. Всички изготвени документи, получени отговори, резултати от направени проверки са подробно описани в констативната част на РД, който по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК е

неразделна част от РА.

При осъществяване на дейността си жалбоподателят е декларираше получени доставки на стоки и услуги от доставчици, описани подробно в РД, по които е упражнено право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 196 993,66 лв., както следва:

- за данъчен период м. 03.2012 г. – в размер на 1300,00 лв. по една фактура, издадена от [фирма], с предмет на доставката – консултантски услуги по договор;
- за данъчен период м. 05.2012г. – 2000,00 лв. по една фактура, издадена от [фирма] с предмет на доставката – консултантски услуги;
- за данъчен период м. 07.2012г. – общо в размер на 16,66 лв. по 2 фактури, издадени от [фирма], с предмет на доставките – покупка на материали;
- за данъчните периоди м.07.2012г. и м. 08.2017г. – общо в размер на 23 690,00 лв. по 2 фактури, издадени от [фирма], с предмет на доставките – консултантски услуги;
- за данъчен период м. 02.2013г. – 1500,00лв. по 1 фактура, издадена от [фирма], с предмет на доставката – консултантски услуги;
- за данъчен период м. 03.2013г. – 900,00 лв. по 1 фактура, издадена от [фирма], с предмет на доставката – консултантски услуги;
- за данъчен период м. 05.2013г. – общо в размер на 22600,00 лв. по 2 фактури, издадени от [фирма], с предмет на доставките – консултантски услуги;
- за данъчните периоди м. 11.2013г. и м. 12.2013г. – общо в размер на 7400,00 лв. по 2 фактури, издадени от [фирма], с предмет на доставките – консултантски услуги;
- за данъчен период м. 04.2014г. – общо в размер на 9100,00 лв. по 4 фактури, издадени от [фирма], с предмет на доставките – консултантски услуги по договор, съгласно договор за услуга, извършени услуги съгласно договор;
- за данъчните периоди м. 04.2014г. и м. 05.2014г. – общо в размер на 7784,00 лв. по 4 фактури, издадени от [фирма], с предмет – консултантски услуги по договор, услуга на основание договор, извършени услуги – консултантски съгласно договор;
- за данъчните периоди м. 07.2014г. и м. 08.2014г. – общо в размер на 13591,00 лв. по 9 фактури, издадени от [фирма], с предмет – извършени инженерни услуги съгласно приемо-предавателен протокол, на основание договор за услуга, услуга за участие в ОП /обществена поръчка/ и др.;
- за данъчен период м. 10.2014г. – общо в размер на 13090,00 лв. по 8 фактури, издаден от [фирма], с предмет на доставките – консултантски услуги по договор – икономически, инженерни услуги съгласно договор, икономически консултации, услуги съгласно договор;
- за данъчен период м. 01.2015г. – общо 4010,00 лв. по 2 фактури, издадени от [фирма], с предмет на доставките – правни услуги, юридическа консултация. За м. 12.2014г. ревизираното дружество е упражнило право на данъчен кредит в размер на 1700,00 лв. по фактура №[ЕГН]/12.12.2014г., издадена от същото дружество, но видно от Таблица 1 към РА, корекция в резултата за посочения период не е извършена.
- за данъчен период м. 10.2015г. – общо в размер на 3750,00 лв. по 2 фактури, издадени от [фирма], с предмет на доставките – услуга съгласно договор, услуга;
- за данъчните периоди м. 10.2015г. и м. 11.2015г. – общо в размер на 7962,00 лв. по 4 фактури, издадени от [фирма], с предмет на доставките – услуга, услуга съгласно договор;
- за данъчен период м. 10.2015г. – 2300,00 лв. по 1 фактура, издадена от [фирма], с предмет на доставката – услуга съгласно договор;
- за данъчен период м. 07.2017г. – общо в размер на 17410,00 лв. по 4 фактури,

издаден от [фирма], с предмет на доставките – консултантски услуги;
- за данъчен период м. 07.2017г. – общо в размер на 17942,00 лв. по 4 фактури, издадени от [фирма], с предмет на доставките – консултантски услуги;
- за данъчен период м. 07.2017г. – общо в размер на 17434,00 лв. по 4 фактури, издадени от [фирма], с предмет на доставките – консултантски услуги;
- за данъчен период м. 07.2017г. – общо в размер на 17214,00 лв. по 4 фактури, издадени от [фирма], с вписан предмет – консултантски услуги;
- за данъчен период м. 08.2017г. – общо в размер на 6000,00 лв. по 3 фактури, издадени от [фирма], с предмет на доставките – консултантски услуги.

Данните относно номера и дати на фактурите, данъчни основи, начислен ДДС и предмет са описани подробно в констативната част на РД по доставчици. На същите са извършени насрещни проверки, резултатите от които са обективирани в протоколи за извършени насрещни проверки /ПИНП/, описани подробно в РД /стр. 7 - 50/.

Направените при проверките фактически констатации се свеждат до това, че представители на [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] не са намерени на декларираните от тях адреси за кореспонденция, поради което адресираните до тях ИПДПОЗЛ са връчени по реда на чл. 32 от ДОПК. Предприетите във връзка с процедурите по чл. 32 от ДОПК действия са описани подробно в ПИНП, респективно в констативната част на РД /посещения на адреси, поставяне на съобщения на предвидените за целта места, пощенски пратки, публикуване в Интернет, изпращане на съобщения на електронен адрес/, а съставените документи са приложени към преписката. От страна на посочените задължени лица не са представени никакви документи и писмени обяснения в указаните в исканията срокове.

Адресираното до [фирма] ИПДПОЗЛ също е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. В рамките на 7 дневния срок от връчването му се е явил управителят и е декларирал, че не притежава документи на дружеството, но е отказал да декларира този факт писмено. Същият е собственик на множество дружества, като за различни производства не представя никакви документи.

Адресираното до [фирма] искане е връчено на управителя на дружеството, но документи в отговор на същото не са представени.

На [фирма] е връчено ИПДПОЗЛ на декларирания електронен адрес. В отговор на същото е представена декларация от управителя Л. П., с

която е декларирано следното /цитат/: „Относно сделката с [фирма] сме посредничили във връзка с представянето на Проект, като уговорката е да се плати след одобрение. Явно одобрение не е имало....Разплащане по сделката не е извършвано по банков път, а към [фирма] не е издадено ДКИ, т. к. заминах за чужбина и [фирма] преустанови дейност на територията на страната“.

ИПДПОЗЛ до [фирма] е връчено на декларирания електронен адрес за кореспонденция, но документи в отговор на същото не са представени.

ИПДПОЗЛ са връчени по електронен път и документи са представени от следните дружества:

- От [фирма] – копия на фактури, договор от 03.05.2017г., сключен между [фирма] - възложител и [фирма] – изпълнител; приемо-предавателен протокол от 04.07.2017г.; договор от 07.06.2017г., сключен между [фирма] – възложител и [фирма] – изпълнител; приемо-предавателен протокол от 25.07.2017г.; фактури, издадени от [фирма] на [фирма]. Разпечатка от сметка 411.

- От [фирма] – копия на фактури, договор от 07.02.2017 г. между [фирма] – възложител и [фирма] – изпълнител, приемо-предавателен протокол от 27.07.2017г.; Хронология на сметка 411; договор от 02.05.2017 г. между [фирма] – възложител и [фирма] – изпълнител; фактури, издадени от [фирма]; 4 приемо-предавателни протокола.

- От [фирма] – копия на фактури; хронология на сметка 411; договор от 30.08.2016 г. между [фирма] и [фирма]; приемо-предавателен протокол от 26.07.2017 г.; договор от 30.08.2016 г. между [фирма] и [фирма]; приемо-предавателен протокол от 25.07.2017 г.; фактури №[ЕГН]/25.07.2017 г., №[ЕГН]/17.07.2017 г., №[ЕГН]/12.07.2017 г. и №000000046/05.07.2017 г.

- От [фирма] – копия на фактури, договор от 15.02.2017г. сключен между [фирма] – възложител и [фирма] /понастоящем [фирма]/ – изпълнител; приемо-предавателен протокол от 31.07.2017 г.; хронология на сметка 411.

- От [фирма] – копия на фактури, договор от 10.01.2012г., приемо-предавателен протокол и анекс от 16.01.2012 г.; договор от 17.01.2017г., приемо-предавателен протокол и анекс от 30.01.2017 г.; месечни оборотни ведомости за м. 07.2012г. и м. 08.2017г.; извлечения на хронологичните записвания по счетоводните сметки за същите периоди; копия на граждански договори, 3 от които са сключени на 25.01.2012 г. и 5 сключени на 30.01.2017 г.

Съгласно констатациите на РД, за целите на ревизията са извършени служебни проверки в информационната система на НАП, при които е установено, че цитираните дружества /с изключение на [фирма] и [фирма]/ са deregистрирани по ЗДДС по инициатива на орган по приходите. Констатирано е, че в [фирма] е имало назначено на трудов договор едно лице, в [фирма] – 1 лице; в [фирма] – 2 лица, в [фирма] – 3 лица, в [фирма] – 2 лица.

Във връзка с процесните доставки е посочено, че от ревизираното дружество е представен аналитичен регистър на сметка 401/1, от който е видно, че плащания по доставките не са извършени. С цел събиране на допълнителни доказателства относно спорните доставки, на лицето е връчено ИПДПОЗЛ №Р-22221317008909-040-003 от 31.05.2018 г., но в отговор на същото документи не са представени.

Съобразно очертаната при ревизията фактическа обстановка, органите по приходите приемат, че издадените от горепосочените дружества фактури не документират реални доставки на услуги. Посочено е, че за да е изпълнено условието за реалност на доставките, доставчиците следва да разполагат с необходимия ресурс - материален и трудов за изпълнение на услугите. Недоказването на възможността на доставчиците да извършат услугите е достатъчно основание да се приеме, че не са налице реални доставки. На следващо място е записано, че реалността на извършените услуги се установява с надлежно доказани и отчетени разходи за тяхното извършване от страна на доставчиците, като не са представени никакви доказателства, в т. ч. за отчетените разходи по изпълнението на услугите, които да могат да бъдат съпоставени със стойността на фактурите.

По изложените съображения, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗДДС, и чл. 69, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 9 от ЗДДС, на ревизираното дружество е отказано правото на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 196 993,66 лв. по издадените от горепосочените доставчици фактури.

В хода на съдебното производство е прието заключението на назначената по искане на жалбоподателя Съдебно – счетоводна експертиза, неоспорено от страните. Според

вещото лице Фактурите по спорните доставки в [фирма] са осчетоводени по с/ка 602 – Външни услуги и с/ка 4531 – Начислено ДДС за покупки. [фирма] има сключени договори за услуги по спорните доставки, описани в Констативно-съобразителната част по доставчици. Създавани са и ППП или Констативни протоколи за приемане на извършените услуги без възражение и забележки. Договорите, ППП и процесните фактури са описани в таблици по доставчици. Останалите спорни фактури са посочени със салдо в описа на с/ка Доставчици с период от 01.01.2012г. до 30.04.2018г. и не са платени.

Справката е направена на основание предоставените Главна книга от счетоводната програма на с/ка 401 - Доставчици на [фирма], за период от 01.01.2012 г. до 30.04.2018 г., Главна книга на сметка 501 – Каса с период от 01.01.2012 г. до 31.07.2017 г. /Приложение №3 и №4 към делото/. Вzeti са предвид датите на касовите бележки, снимани с фактурите от съответния контрагент. Касовите бележки към фактурите на [фирма] не се четат, но след личното посещение в счетоводната вещото лице и видяло датите на касовите бележки и ги е отразило в таблицата. Относно фактурата на [фирма] е била предоставена счетоводна разпечатка, която дава информация, че на 01.12.2017г. е осчетоводен Протокол за прихващане. /Приложение №24 към експертизата/.

В Допълнението към жалбата на [фирма] (вх.№23-22-19865/14.03.2019 г.) е представено в табличен вид участието на услугите от процесните фактури по клиенти на [фирма]. (Приложение 1 към жалбата). Друга част от услугите по процесните фактури са представени в същата таблица като използвани „Във връзка с основната дейност на [фирма] по изпълнение на проекти и участие в оперативни програми в сътрудничество със съответни общини”.

В предоставените главни книги на с/ка 5031 – „Разплащателна сметка в левове Д.”, с/ка 5032 – „Разплащателна сметка в левове У. Б.” и с/ка 5033 – „Разплащателна сметка в левове И. А. Б.” са осчетоводени плащания от Клиенти на [фирма] - Общини К., Опака, П., Роман, Ч., Я., Д. Обединение Е. консулт П. 2012, Д. Обучения С., Д. Обединение Управление Р. 2012. Тези клиенти са описани и в Приложение 1 към Допълнение към жалбата като клиенти, към които е извършена „последваща реализация” на услугите, отразени в процесните фактури.

[фирма] е извършило услуги на клиентите си, които е фактурирало. Осчетоводени са плащания от някои клиенти, предоставени са Референции за добро изпълнение на услугите им.

Доставчиците по процесните фактури не са представили на експертизата хронология на отчетените разходи, не са посочили какъв труд, осигуровки, външни услуги са осчетоводени. Не е получена информация от дружествата, с които е направен контакт и от другите дружества предоставили документите си чрез управителя на [фирма], че са разполагали с квалифициран персонал за извършването на договорените услуги. Не е предоставена информация за наети лица, макар някои от доставчиците да са посочили подизпълнители, но подизпълнителите, с които е установен контакт, също не доказват документално труда, с който е извършена услугата. Не е предоставена информация от процесните доставчици за осчетоводените разходи във връзка с реализирания приход от фактурираната услуга към [фирма]. Експертизата

не може да потвърди, че фактурираните услуги на [фирма] от доставчиците по процесните фактури са участвали в независимата му икономическа дейност, предвид липсата на доказателства за реалното им извършване.

Предметът на дейност на [фирма], записан в Търговския регистър, е извършване на вътрешно и външнотърговска дейност - внос и износ, производство на всякакви незабранени от закона промишлени, хранителни и селскостопански стоки, търговия, търговско представителство, посредничество и агентство на чуждестранни и местни физически и юридически лица в страната и чужбина, хотелиерство и ресторантьорство, кафетерии, превозна и транспортна дейност-превоз на пътници и товари в страната и чужбина, отдаване на камиони под наем, строителна дейност, ремонти и ново строителство, спедиторска дейност, както и всякакви други дейности и услуги незабранени от закона, когато за отделни дейности и услуги се изисква специално разрешение от компетентен държавен орган, дружеството ще ги осъществява след неговото получаване.

В аналитичността на сметка „Приходи от продажба на услуги“, Приложение №4, са посочени осчетоводените приходи от извършените услуги от [фирма] на клиентите си Общини К., Опака, П., К., Роман, Ч., Я., Б.. Д. Обединение Обучения П. 2012, Д. Обучения Роман 2013, Д. Обучения Ч., Д. Обучения С. 2013, Д. Обединение Обучения К., Д. Обединение Управление

Всички процесни фактури от доставчиците, обект на разглеждане в експертизата, се намират в Приложение №1 към делото, подредени са договорите, приемно-предавателните протоколи (ППП), фактурите. Всяка данъчна фактура съдържа стойност на услуга и 20% ДДС. Данъчното събитие по процесните договори е документирано с PPP, Констативни протоколи, в които е записана датата на приемане на извършеното. Предоставени са и дневниците за продажби според изискването на чл.124, ал.1 и ал.2 от ЗДДС. Експертизата потвърждава, че доставчиците по процесните фактури са начислили ДДС по с/ка 4532 – Начислено ДДС за продажбите. Процесните фактури са отразени в дневника за продажбите в периода, през който са издадени. Доставчици по процесните фактури са представили на вещото лице дневник на с/ка 411 - Клиент [фирма]. Експертизата потвърждава, че доставчиците са отразили фактурите, издадени за услуги към [фирма] в периода на издаването им и същите са осчетоводени по с/ка 703 – Приходи от продажби на услуги и 4532 – Начислено ДДС за продажби.

На експертизата не е била предоставена информация за отчетени разходи за труд и осигуровки на наети лица по трудов договор през процесните периоди. Не е била предоставена информация за осчетоводени външни услуги по граждански договори, както и подадената за тях справка-декларация по чл.73 от ЗДДФЛ, ако е имало граждански договори.

В Ревизионния доклад №Р-22221317008909-092-001 / 10.07.2018 г. и в Решение №623/08.04.2019 г. на Директора на дирекция ОДОП С. е описана информацията от СУП на НАП кои процесни дружества не са наемали лица по трудови договори и други, които са наемали през процесния период и за които е подадено уведомление в НАП по чл.62 ал.4 от КТ. Тази информация е описана по доставчици в Констативно-съобразителната част на експертизата.

По предоставената информация от СУП на НАП експертизата преценява, че

в дружествата на доставчиците не е имало назначен квалифициран персонал през процесния период, който да изпълни услугите по договорите с [фирма] по процесните фактури.

По имейл от доставчици по процесните фактури и от управителя на [фирма], съдействащ за контакти с процесните дружества, вещото лице е получило документи за кадрово обезпечаване на изпълнението на сключените договори с [фирма]. Към обясненията от управителите са предоставени и копия на сключените граждански договори, дипломи за образование на изпълнителите по гражданските договори, към някои договори и констативни протоколи за приемане на извършеното по гражданските договори, които прилага. В някои обяснения е записано, че плащане по гражданските договори не е имало и „не са декларирани”. (Д1 и Д6 по Наредба № Н-8/2005, Декларация по чл.55 и справка по чл.73 от ЗДДФЛ). Независимо от това дали гражданският договор е платен или не е платен, договорите относно отношение следва да имат счетоводен израз - да бъдат осчетоводени разходи за външни услуги и осигуровки ако се дължат, задължения за данъци, задължение към персонала по гражданските договори. Справки от счетоводните програми за отчетените разходи през процесните периоди за външни услуги и осигуровки, за задължения за данъци и задължения към персонала по гражданските договори не са предоставени от доставчиците по процесните фактури.

Предвид горното, експертизата дава становище, че няма счетоводни доказателства за осчетоводени граждански договори от доставчиците по процесните фактури (изискване по чл.4, ал.1, т.1 от Закона за счетоводството).

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в законоустановения срок за оспорване и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Настоящият съдебен състав намира, че ревизионният акт е издаден от компетентен орган и при спазване изискванията на ДОПК. РА, РД и ЗВР са подписани с електронен подпис, за действителността и автентичността на който са представени доказателства. Спазени са административно-производствените правила на ДОПК за извършване на ревизията, правилно е бил приложен и материалният закон – разпоредбите на ЗДДС.

Изискванията за признаване на право на приспадане на данъчен кредит са посочени в чл.68, ал.1 и ал.2 от ЗДДС, като първото от тези изисквания е наличието на реално осъществена доставка по смисъла на чл.6/9 от ЗДДС.

Наличието на кумулативните условия за възникване и упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит по смисъла на чл. 69 и сл. от ЗДДС, респ. отсъствието на някоя от хипотезите на чл. 70 от ЗДДС, които

възпрепятстват възникването му, са факти от обективната действителност, наличието или липсата на които е свързано с възникване на благоприятни последици за ревизираното лице – възникване на право на приспадане на данъчен кредит по определена фактура и приложимост на общия принцип за разпределяне на тежестта на доказване съобразно разпоредбата на чл.154, ал.1 от ГПК, приложима съгласно § 2 от ДР на ДОПК. Според така цитираната норма всяка страна е длъжна да установи фактите, на които основава своите искания или възражения, което означава, че в тежест на ревизирания субект е да докаже наличието на условията за възникване на правото на приспадане на данъчен кредит, което претендира респективно отсъствието на някоя от хипотезите по чл.70 от ЗДДС, като основният относим факт към приложимостта на посочените разпоредби на ЗДДС е установяване на реално осъществени доставки на стоки и/ или услуги. В този смисъл е трайната практика на Съда на Европейския съюз предвид решението по дело C-152/02, в който СЕО приема, че за да се признае право на приспадане на данъчен кредит на получателя, следва да е доказано осъществяване на фактурираната доставка и наличие на фактура за нея.

Притежаването на данъчни фактури не е достатъчно да обоснове реалност на отразените във фактурите стопански операции. В редица свои решения Съдът на Европейския съюз (СЕС) приема, че правото на приспадане следва да се признае не само защото данъкът е вписан във фактурата. Според т.53 от Решение на СЕО (сега СЕС) по дело C-454/98г. това право следва да се ограничава до действително дължимите данъци, т.е. тези, отговарящи на облагаема сделка. В посочения смисъл е и приетото от СЕС в решение от 06.12.2012г. по дело C-285/11г. В т.31 от същото съдът е посочил, че за да се установи, че на основание на процесните доставки на стоки е налице правото на приспадане, е необходимо да се провери дали последните са били реално осъществени и дали съответните стоки са били използвани от получателя за извършването на последващи облагаеми сделки. В т.32 е посочено: "Следва да се напомни, че в рамките на производството, образувано на основание чл.267 ДФЕС, Съдът няма компетентност да проверява, нито пък да преценява фактическите обстоятелства, свързани с делото по главното производство. Следователно запитващата юрисдикция е задължена, в съответствие с правилата за доказване, установени в националното право, да извърши глобална преценка на всички елементи и фактически обстоятелства по делото"; „ Ако в резултат от тази преценка се установи, че разглежданите в главното производство доставки на услуги са реално осъществени и в последствие тези услуги са били използвани от дружеството за целите на неговите облагаеми сделки, по принцип правото на приспадане не би могло да му бъде отказано /т.33/. Следователно, за да се признае правото на приспадане на ДДС е необходимо стоките/ услугите да се реално получени и да са използвани за целите на облагаеми сделки.

Според чл. 6, ал.1 от ЗДДС доставка на стока по смисъла на този закон е прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стоката, а според чл.9, ал.1 от с.з. доставка на услуга е всяко извършване на услуга. Услуга според дефиницията на чл.8 ЗДДС е всичко, което има стойност и е различно от стока, от парите в обръщение и от чуждестранната

валута, използвани като платежно средство. Удостоверяването на доставката или нейното реално осъществяване, в случаите, когато се касае за минал период спрямо този на ревизията следва да бъде установено след анализ на резултатите от конкретната доставка при получателя, както и при наличието на доказателства при доставчика. В случая не е установена кадрова обезпеченост на доставчика, освен наличие на подходяща техника и материали. Необходимостта от доказването на кадрова обезпеченост на доставчиците не се изключва от тълкуванията, постановени от СЕС в Решение от 21 юни 2012 година по съединени дела C-80/11 и C-142/11, което не отменя задължението на националния съдия да изследва предпоставките от фактическия състав, чието проявление обуславя възникването и признаването на правото на приспадане на данъчен кредит, включително и реалността на доставките. Това е изрично подчертано в тълкувателно приложимото Решение на СЕС от 31.01.2013 г. по дело C-643/11, съобразно което "Правото на Съюза, както и принципите на данъчен неутралитет, на правна сигурност и на равно третиране допускат на получател на фактура да се откаже право на приспадане на ДДС, платен за получена доставка, по съображение, че липсва действително извършена облагаема сделка".

При анализ на представените от жалбоподателя документи в ревизионното производство е формиран извод, че същите не отразяват действително осъществена стопанска операция, поради липса на достатъчно доказателства. Във всеки конкретен случай за изследване на реалността на доставката следва да се анализират събраните доказателства във връзка с действителното ѝ извършване.

Документите, които е ползвало вещото лице за изготвяне на заключението си, предоставени му от жалбоподателя, допълнително по негово искане са приложени като доказателства по делото.

–
Анализ на доказателствата във връзка с реалното осъществяване на доставките:

Предмет на спор в настоящото производство е реалността на доставки на услуги /с изключение на доставките от [фирма], които са за материали/, документиращи с множество фактури, издадени от горепосочените доставчици. В почти всички фактури, с малки изключения, е посочен предмет – консултация по договор, консултантски услуги по договор или консултантски услуги, без да са конкретизирани самите договори, без да става ясно какъв е предмета на консултациите, в коя експертна област са предоставяни, свързана ли е тя с предмета на дейност на възложителя.

Пред директора на Дирекция ОДОП при административното обжалване са представени документи с цел установяване реалността на фактурираните доставки, които в решението на горестоящия орган подробно са описани и анализирани. Това са:

1. договор от 28.10.2014 г., по силата на който [фирма] възлага на [фирма] да изпълни качествено и в срок консултация при осъществяването на подбора и управлението на човешките ресурси /вътрешни и външни/ на възложителя, в това число и осъществяване на трудово-правни консултации.
2. договор от 25.02.2014г. с изпълнител [фирма] с предмет: консултантски

услуги - обработка, анализ и архивиране на икономическа документация и констативен протокол от 04.04.2014 г.; договор от 01.03.2014 г. с предмет: консултантски услуги – статистически форми и анализи и констативен протокол от 10.04.2014 г.; договор от 05.03.2014 г. с предмет: консултантски услуги – икономическа обосновка и стратегия за успешен бизнес и констативен протокол от 15.04.2014 г.; договор от 07.03.2014 г. с предмет: консултантски услуги – анализи и насоки за развитие на бизнеса и констативен протокол от 16.04.2014 г.

3.договор от 14.04.2014 г., по силата на който [фирма] приема и се задължава да изпълни качествено и в срок консултантски услуги във връзка с разработване на правила и методики за мониторинг и контрол на общинските политики и изготвяне на общински план за развитие на [община] за периода 2014-2020г., от страна на възложителя като изпълнител по договор с [община], в т. ч.: осигуряване на информационната и документална обезпеченост на работата на възложителя при изпълнение на задълженията му по гореописаните документи; подпомагане и координация на експертите на възложителя; съгласуване на изготвените документи; координация и подпомагане комуникацията и информационния обмен между възложителя и всички заинтересовани по горепосочените документи лица; договор от 18.06.2014 г., съгласно който изпълнителят приема да изпълни консултантски услуги във връзка с разработване на общински план за развитие на [община] за периода 2014-2020г., в т. ч. дейностите, описани в предходния договор; договор от 26.08.2013 г., по силата на който, изпълнителят следва да извърши консултантски услуги във връзка с провеждане на обучения за допълнителни компетентности на служители в [община], от страна на възложителя като партньор в Д. „Обучения Ч. 2013“, в т. ч. и дейностите, описани в другите договори; договор от 02.09.2013 г. с предмет – консултантски услуги във връзка с провеждане на обучения по професионални и ключови компетентности на служители в [община].

4. договор от 26.02.2014 г. с предмет – консултантски услуги във връзка с провеждане на обучения за допълнителни компетентности на служители в [община]; договор от 26.02.2014 г. с предмет - консултантски услуги във връзка с изработване на стратегически документи, правила, методики и общински план за развитие на [община].

5. консултантски договори от 23.02.2014г. и 02.03.2014г. с предмет – консултация по правно-икономически въпроси; консултантски договор от 17.04.2014г. с предмет – консултация по статистически форми и анализи във връзка с дейността пред НСИ и АВ; консултантски договор от 01.04.2014г. с предмет – консултация по казуси от законодателни изисквания по кандидатстване и участие в ОП по Еврофондове за развитие на малкия и средния бизнес.

6. договор от 19.12.2012г. с предмет – технически одит на идеен проект „Обща пречиствателна станция за отпадъчни води /ПСОВ/ за група населени места от общините П. и Долна Митрополия и саниране на главен довеждащ канализационен колектор към нея“.

7. договор от 10.01.2012г. с изпълнител АГРО Г. В-Г 2011“ Е. с предмет – консултантски услуги, състоящи се в предоставяне на строително-правни

консултации във връзка с изготвянето на документации за възлагане на обществени поръчки по проекти „Рехабилитация и реконструкция на общински пътища V. 1182 Долни Л. – Горни Л. и V. 1181 Р. - Долни Л. и реконструкция, рехабилитация модернизация на водопроводна мрежа на [населено място], второстепенни клонове 1-5“ и „Реконструкция, модернизация и рехабилитация на водопроводна мрежа на [населено място]“ и приемо-предавателен протокол от 26.03.2012г.

8. договор с изпълнител [фирма] за консултантски услуги от 30.01.2012г., съгласно който възложителят възлага, а изпълнителят приема да извърши консултантски услуги във връзка с изпълнението на следните проекти от възложителя: реконструкция и доизграждане на канализационна мрежа в [населено място], [община]; реконструкция на улична водопроводна мрежа – [населено място], [община]. Според договора, дейностите, влизащи в обхвата на изпълнителя са: изготвяне технически спецификации за обществените поръчки, които ще бъдат изготвени по проекти; допълване и коригиране на изготвените технически спецификации в съответствие със забележките на възложителите или ДФЗ.

9. договор с изпълнител [фирма] от 06.11.2012г., с предмет – консултантски услуги по изготвяне на проект за създаване на учебен център, в съответствие с нормативните изисквания. Услугата включва изясняване на инвестиционното намерение, изготвяне на бизнес план, разчет на инвестиционните разходи, изготвяне на прогноза за парични потоци, правни консултации относно режима на упражняване на обучителна дейност, строително-правни консултации относно нормативно изискуемите технически параметри на учебните помещения, проектиране на учебни помещения, отговарящи на нормативните изисквания и нуждите на потребителите, свързване с доставчици на необходимото за дейността оборудване, събиране на оферти.

10. договори с изпълнител [фирма] за услуга от 07.07.2014г. с предмет – инженерна консултантска услуга – консултация по строителен чертеж; 09.07.2014 г. с предмет – икономическа консултантска услуга във връзка с анализ на конкурентноспособността на дружеството; от 11.07.2014г. с предмет – икономическа консултантска услуга във връзка с анализ на доставна цена, продажна цена и маржов коефициент; от 15.07.2014г. – финансово консултантска услуга – изготвяне на коефициентен анализ; от 16.07.2014г. – инженерна консултантска услуга – изготвяне на проектна документация; от 21.07.2014г. – финансово консултантска услуга – изготвяне на финансово – стопански анализ; от 24.07.2014г. – финансово консултантска услуга – изготвяне на корелационно-регресивен анализ; от 28.07.2014г. – икономическа консултантска услуга във връзка с анализ на среднопретеглената балансова стойност на продадените материални активи.

11. договор с изпълнител [фирма] от 07.01.2014г. с предмет консултантски услуги по законо и целесъобразността във връзка с изготвяне на пълна тръжна документация, включително технически спецификации за възлагане на следните обществени поръчки в рамките на инвестиционен проект „Интегриран воден проект за [населено място]“, Договор от 04.09.2014 г. с предмет – консултантски услуги във връзка с изпълнение на договор между [фирма] и [община] с предмет „Анализ и оценка на изпълнението на

общинския план за развитие на [община] за периода 2007 – 2013 г. Договор от 27.11.2014 г. - консултантски услуги във връзка с изпълнение на договор между [фирма] и [община] с предмет „Изработване на проект за общ устройствен план на [община]“.

12.договор с изпълнител [фирма] от 07.02.2017г. с предмет – консултантски услуги по изготвяне на проект за изграждане на мандра, в съответствие с изискванията на подмярка 4.2 „Инвестиции в преработка/маркетинг на земеделски продукти“ от ПРСР 2014-2020г.

13.договор с изпълнител [фирма] от 30.08.2016г. с предмет – данъчни консултантски услуги във връзка с проекти за развитие на нови търговски дейности на възложителя.

14.договор с изпълнител [фирма] от 12.04.2012г. с предмет – консултантски услуги, състоящи се в предоставяне на строително-правни консултации във връзка с изготвянето на документация и договори по проект „Подобряване на образователната инфраструктура в [община]“.

15.договор с изпълнител [фирма] от 03.05.2017г. с предмет – консултантски услуги, свързани с маркетингово проучване на пазара на корпоративни обучения и повишаване компетенциите на служители в публичния сектор във връзка с регулярната дейност на възложителя.

16.договор с изпълнител [фирма] от 15.02.2017г. с предмет – консултантски услуги и търговско посредничество във връзка със закупуване и/или наемане на инвестиционни имоти за: изграждане на земеделско стопанство, изграждане на мандра, изграждане на учебен център, изграждане на къщи за гости, други свързани с инвестиционните намерения на дружеството.

16.договори с изпълнител [фирма] за услуги от: 27.05.2014г. – анкетно проучване, анализ и консултация по въпроси, свързани с изготвяне и консултиране на успешна фирмена политика за развитие на бизнеса и участие в обществени поръчки; 09.06.2014г. – консултантски услуги по юридически въпроси и практически примери; 26.06.2014г. – консултантски услуги по промени в ДОПК, КСО, ЗДДС, ППЗДДС, ЗОДФЛ, ЗКПО; 04.07.2014г. – маркетингово и социологическо проучване на стоковия пазар и финансовите пазари в страната в условията на икономическа криза; 14.07.2014г. – консултантска-разяснителна кампания по документи и изисквания за участие в ЕФ по ОП за малкия и среден бизнес; от 22.07.2014 г. – анкетно проучване и консултация по въпроси, свързани с икономическите и социални условия в развитието на бизнеса.

17.договор с изпълнител [фирма] от 09.07.2013г. с предмет - консултантски услуги по изготвяне на проект за земеделско стопанство, в съответствие с изискванията на мярка 121 „Модернизация на земеделските стопанства“ от ПРСР 2007-2013г.

18. договор с изпълнител [фирма] от 22.10.2014г. за услуга с предмет - юридически консултации /подготовка на документи, договори за партньори, доклади/ във връзка с изпълнението на договори с предмет: „Изпълнение на дейности, свързани с осигуряване на публичност по проект „Оптимизиране на административната структура на [община]“ и изготвяне на дизайн, доставка и монтаж на два билборда за проектите, изпълнявани от [община]“; договор за услуга от 26.11.2014 г. – юридически консултации – идентифициране и

изготвяне на необходимите документи във връзка с изпълнението на договор – Изработване на проект за общ устройствен план на [община] и извършване на анализ на законодателството в областта на устройственото планиране; договор за услуга от 09.01.2015 г. – юридически консултации и изготвяне на оферта за участие в обществена поръчка с предмет „Избор на изпълнител за организиране и провеждане на обучения.

Освен горните договори, ревизираното лице е представило приемо-предавателни протоколи, констативни протоколи и в отделни случаи приходни касови ордери.

Съдът споделя становището на решаващия орган, че гореописаните документи, въпреки наличието отчасти и на приемо – предавателни протоколи, не установяват реалното извършване на подробно описаните в тях услуги от изпълнителите (19 броя дружества), както и характера им на облагаеми доставки по смисъла на ЗДДС.

Липсата на съответния кадрови ресурс у доставчиците за извършване на фактурираните услуги на първо място е доказана от подадените от самите дружества декларации и уведомления пред НАП, в които отсъстват подобни данни. В [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] не е имало назначени лица по трудови правоотношения, които да извършат високо квалифицираните консултански дейности описани като предмет на представените договори – инженерни, юридически, психологически, икономически, статистически. По отношение на останалите доставчици се установяват назначени лица, но на длъжности, неотговарящи на характера на фактурираните услуги, като например - шофьор товарен автомобил, специалист лесовъдство / [фирма]/, продавач-консултанти / [фирма] и [фирма]/, продавач павилиони / [фирма]/; работник строителство / [фирма]/; секретар / [фирма]/; монтажник / [фирма]/; компютърен оператор, касиер, готвач и портиер / [фирма]/ и т. н.

От справка за подадени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ е установено, че управителят на [фирма] за периода от 16.09.2015 г. до 01.12.2015г. е бил назначен на длъжност общ работник в [фирма], Управителят на [фирма] е бил назначен на длъжности – кофражист, арматурист, дистрибутор, общ работник строителство на сгради, Управителят на [фирма] е заемал длъжности – нискоквалифициран работник, електромонтьор, общ работник поддръжка на сгради, майстор изолация. Заеманите от останалите управители длъжности са както следва: охранител / [фирма]/, техник полупроводникова техника, портиер, пазач / [фирма]/, работник автомивка, продавач на петролни продукти, шофьор, барман, охранител / [фирма]/, общ работник строителство, производител ръчно на хляб, пекар, бояджия сгради / [фирма]/, товарачи и разтоварачи, общ работник / [фирма]/, чистачи на помещения, работник полевъд, продавач павилион / [фирма]/, технически сътрудник, склададжия, барман, готвач / [фирма]/, чистачи на транспортни средства, шофьор снабдител, товарач, мияч МПС ръчно / [фирма]/, чистачи на помещения, събирачи на смет, общ работник / [фирма]/, продавачи в магазини и демонстратори, машинен оператор, зидаромазач / [фирма]/, товарач, машинист многокофов багер, гипсаджия / [фирма]/, касиер продавач, консултант, сервитьор, управител магазин / [фирма]/, барман,

продавач-консултант / [фирма]/, работник поддръжка на пътища, общ работник строителство сгради, оператор преса за метал / [фирма]/. [фирма] е посочило като предходен доставчик на услугите [фирма], за което няма данни да е притежавало служители с необходимите познания в областта на маркетинга.

Освен договори с подизпълнители са представени при съдебното обжалване и множество граждански договори и документи, удостоверяващи квалификацията на физически лица, с които са сключени граждански договори от доставчиците по фактурите - дипломи, сертификати за завършени курсове, с цел доказване наличие на трудов капацитет за осъществяване на процесните доставки.

Ответната страна, в заседанието на 09.1.2019г., когато те са били представени от жалбоподателя, е направила възражение, че тези доказателства са създадени за целите на процеса и по нейно искане е открито производство по оспорване по реда на чл.193, ал.1 от ГПК на автентичността на подписите на управителите на дружествата – доставчици, съдържащи се в договорите и приемо– предавателните протоколи. Според ответника, при проверка на публично достъпните данни в Търговския регистър, относно подписите на посочените лица се установяват значителни разминавания, което е основание да се счита, че тези подписи не са направени от лицата, от чието име се твърди, че са направени волеизявленията в представените частноправни документи.

Съобразно правилото на чл.193, ал.3 от ГПК, съдът е разпределил доказателствената тежест, във връзка с направеното оспорване на истинността на частни документи, които не носят подписа на страната, която ги оспорва, като я е възложил на страната, която ги представя, именно на жалбоподателя. В тази връзка, в съдебното заседание на 09.03.2010г. адв. С. е заявил, че никога не са твърдели, че въпросните документи са подписани от управителите на дружествата – доставчици, но дори и да са подписани от други лица, това не означава, че договорите не могат да породят съответните последици, като се позовава на презумпцията на чл.301 от ТЗ, която действа, при условие че управителят не се е противопоставил. Действията, с които управителите са потвърдили сделките са осчетоводяването на фактурите, приемането на плащанията и отразяването на доставките в справките – декларации и дневниците за продажби за съответния период. Дали подписите са автентични не било обстоятелство, което е релевантно за изхода на спора. Разпитани по искане на адв. С. като свидетели в съдебното заседание на 29.06.20г. са две от физическите лица, които са подписали такива граждански договори с [фирма] и с [фирма]. Св.Г. З. твърди, че е направила по договора с [фирма] на лист 484 от делото консултантски анализ, изразяващ се в събиране на данни от Националния статистически институт за миграцията на населението в общината, но не е получила възнаграждение. Св. В. е подписала договора с [фирма] на лист 449 от делото и преди 4-5 години е отчела работата по него – инженерна консултация, но не са и платили.

Предвид горното, в откритото производство по оспорване автентичността на подписите на управителите на доставчиците на [фирма] в представените пред съда частни документи - договорите и ППП между възложителя [фирма]

и подизпълнителите жалбоподателят не се е справил с доказателствената си тежест и всички документи, изброени в становището на юрк. Зарева на лист 302 от делото не следва да бъдат кредитирани като годни доказателства за установяване реалност на фактурираните на [фирма] процесни доставки. Позоваването на чл.301 от ТЗ е неотносимо, тъй като спорният по делото въпрос не е действителността на търговските договори, подписани без представителна власт, а дали реално са осъществени доставки по смисъла на чл.6/9 от ЗДДС, по начина и на цените, на които са фактурирани, за да е основателна и съответната по размер претенция за признаване право на данъчен кредит. Установено е безспорно от експертизата, че липсват хронологии на отчетените разходи от доставчиците, не е доказано осчетоводяване на труд, осигуровки, външни услуги или наети лица с подадена съответна справка – декларация по чл.73 от ЗДДФЛ. Тъй като в хода на ревизионното производство ревизираното лице не се е погрижило да се снабди с тези многобройни оспорени доказателства, възникват също обосновани съмнения относно действителната дата, на която са създадени. Доказаното изпълнение по два от договорите, сключени от свидетелките З. и В., които не са получили възнаграждение за работата си, нямат пряко отношение към въпроса дали и какво [фирма] и [фирма] са доставили на [фирма]. Нито доставчиците при насрещните проверки, нито жалбоподателят в процеса на обжалване на РА пред две инстанции е представил обективизиран в някаква форма техния консултантски труд – анализ, доклад, експертно становище и др. п., за да може да се прецени налице ли е реално извършена последваща доставка от [фирма] през м. 10.2014г., за която само претендиращият в настоящото съдебно производство данъчен кредит възлиза на 13 090лв. Същото се отнася и за [фирма], където данъчният кредит по фактури е 7 962лв. през м. 10.2015г. и м. 11.2015г.

Анализът на съдържанието на преимуществената част от договорите, представени при обжалването на РА показва, че те са бланкови, не съдържат никакви уточнения, относно предмета на възложената поръчка, конкретно задание, проект или обект, за който се отнасят, начин на предоставяне на необходимата изходна информация от възложителя, как и според какви критерии се определя цената. Липсват по делото самите създадени, по силата на договорите анализи, консултации, проучвания, доклади, проекти и т.н. така например, предметът на граждански договор №"/04.07.2014г., сключен между [фирма] и Х. Т. е „маркетингово и социологическо проучване на стоковия пазар и на финансовите пазари в страната, в условията на икономическа криза“, заплащането е 3000лв. и ще се извърши след приемане и заплащане на услугата от клиента [фирма]. Приложени са множество документи за квалификации на физическото лице, но самият осъществен предмет на договора, който видно от сложността на темата, следва да има претенциозния характер на академичен труд, липсва. Оказва се от договорите, че по едно и също време, едни и същи физически лица са наети от различни дружества да извършват услуги като изпълнители по граждански договори, като накрая всички следва да се отчетат на един възложител – ревизираното дружество. Схемата е лишена от икономическа логика, доказва предварителна организация на участниците за създаване на документи, които не отразяват

и не удостоверяват реални търговски взаимоотношения.

Налице са и противоречия в дадените от доставчиците обяснения, констатирани и подробно анализирани в Решението на директора на Д"ОДОП", което допълнително потвърждава извода за липса на реалност на доставките, с параметрите, посочени във фактурите. Следва да се има предвид и информацията, съдържаща се в решението на ДОДОП, че по веригите от доставки са декларирани и фактури, издадени от дружества с рисков профил.

В заключение, касае се за формално фактуриране на доставки, поради което жалбата следва да се отхвърли. По смисъла на чл.69, ал.1 от ЗДДС доставки с право на приспадане на данъчен кредит са тези, при които доставените услуги се използват за целите на извършването от регистрираното лице облагаеми доставки, т.е. за осъществяване на неговата икономическа дейност. Заявената икономическата дейност на ревизираното лице през ревизираните периоди е само и изключително посредническа, като извършването от него доставки за периода 01.01.2012г. – 31.07.2017г. са свързани основно със обществени поръчки към общини (описани на стр.19 от РД). В РД и в заключението на вещото лице е посочен само вписаният в Търговския регистър предмет на дейност, който е декларативен. Няма никаква информация каква е била реалната икономическа дейност през ревизираните периоди на дружеството, друга, освен сключване на договори с подизпълнители по обществени поръчки. Директорът на Д"ОДОП" в решението си е описал резултата от извършена проверка за наличие на последваща доставка по цитиран в жалбата до него договор №1/18.05.2012г. между [фирма] и [община]. Договорът не е представен, но от проверка на Интернет страницата на [община] е открит сключен през 2012г. само един договор за обществена поръчка, който е с друго дружество, и то не е ползвало подизпълнители. В същото време, видно от заключението на ССЧЕ за ревизираните години 2012 – 2017г. са отчетени общо приходи от продажба на услуги от 1 276 266 лева, без да може да се установи каква част от тях са извършени от самото ревизирано лице, каква част чрез подизпълнители. Няма информация за квалификацията на назначените през тези периоди 4 лица в [фирма] и с какво изобщо са се занимавали.

В частта на отказания данъчен кредит в размер на 16,66 лв. по фактурите с предмет – материали, издадени от [фирма], тъй като липсват представени фактури по делото, т.е. данъчно задълженото лице не разполага с тях, следва да се потвърди извода на ревизиращите, че не е изпълнено изискването на чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС.

Предвид изложеното, жалбата се явява неоснователна и недоказана. РА в оспорената част е законосъобразен, тъй като е издаден в съответствие с материалния закон, не се констатира допуснато съществено нарушение на административно-производствените правила. На ответника следва да се присъди поисканото юрисконсултско възнаграждение, което на основание чл.161, ал.1 от ДОПК, при материален интерес по делото от общо 250 506лв., съдът определя на 6 540 / шест хиляди петстотин и четиридесет/ лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд – София град, III – то отделение, 11-ти състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на жалба на [фирма] срещу РА №Р-22221317008909-091-001/22.08.2018г., издаден от органи по приходите при Териториална дирекция (ТД) на НАП – [населено място], потвърден с Решение №623/08.04.2019г. от Директора на дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА [фирма] да плати на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 6 540 / шест хиляди петстотин и четиридесет/ лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: